



Llegenda del Mas de les Serps

Caldes de Montbui

Ubicació

Comarca:	Vallès Oriental
Lloc/Adreça:	Torre Nova
Emplaçament	PK.1 de la carretera del Farell, camí de terra just a mà dreta
Alçada:	388

Coordenades:

Latitud:	41.65241
Longitud:	2.14992
UTM Est (X):	429216
UTM Nord (Y):	4611534

Classificació

Número de fitxa	08033 - 323
Àmbit:	Patrimoni immaterial
Tipologia	Tradició oral
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Científic
Titularitat	Pública
Fitxes associades:	
Torre Nova	
Autoria de la fitxa	Laura Bosch Martínez
Data de registre de la fitxa:	dl., 15/12/2008 - 01:00

Descripció

Llegenda que narra que la Torre Nova, antigament era coneguda com el Mas de les Sers, perquè va pertànyer a un poderós cavaller. Aquest tenia un fabulós tresor, i perquè no entrés cap malfactor a casa seva, i se l'emportés, el va fer custodiar per una enorme serp que travessà dues vegades el mar per provar que

n'era capaç. Aquesta era enorme, de color verdós, amb uns ulls brillants i una filera de dents molts afilades, amb uns ullals llargs i recargolats. El tresor no es trobà mai més, però la gent que coneix bé aquesta llegenda explica que si actualment hi ha moltes serps verdes en aquests paratges, és senzillament perquè són les descendents de la serp terrorífica que va venir travessant el mar d'altres contrades, i qui sap, si són elles les encarregades de vigilar el famós tresor del cavaller del Mas de les Serps.

Història

La serp de Cabellera és originària dels deserts del nord d'Àfrica, des on, presumiblement, els sarraïns n'importaren un munt d'exemplars en la seva conquesta de la península, que van deixar per arreu per protegir-se la retirada; d'aquí que també han estat vistes als Pirineus, niuades de manera estratègica a l'entrada de caus que amaguen fabulosos tresors.

Segons la tradició, les persones que les han vistes -un pagès primer, i un pastor- expliquen que es tracta d'una enorme serp verda, de dos metres de llarg, gruixuda com un tub de rec, i que es mou amb molt d'encarcament. A la part posterior del cap té una crinera blanca i llarga, i davant la presència -que ella creu, potser amb raó, agressiva- dels humans, s'aixeca en vertical sobre la cua i ensenya les afilades dents de què està dotada la seva enorme boca.

Altres indrets on coneixen aquest tipus de llegenda, és també, pels voltants de les ruïnes de l'hostal de Sant Jaume de Vallhonestà, i de les ruïnes del mas de Puigdoure, al terme municipal de Mura.

L'objectiu d'aquestes llegendes - que s'aconsegueix força - es fer que tothom fugi d'aquestes cases, masos i/o palaus, i això perquè estan habitades per serps, entroncant clarament amb la tradició que assigna fabulosos tresors que inevitablement son custodiats per serps mitològiques.

Bibliografia

Varis autors. (2008). Setmanari Montbui. Festa Major 2008. III època. Any XXX. Núm. 1,402. Pàg. 40. Ed. Associació de promoció informativa cultural.

